neiud eli jalane käind päeast üle ja
jäänd rahuga ära ja teised pillid oma rooja
jälle käis; siis ei ann ise kuidagi mis
wad aja kestab, nii ära tylad. Ja nüüd
küs jooma käind, teine kaksend ja ütlend:
Issa ää, teine: Elend; jeep, jeep, teine
jälle ärkas, teine kaksend ja ja ütlend
jür ka ei käi: Teine ütlend jüri: Elis näda
teeme: teine ütlend: teema teeme valgus
kahka! aitame ise jälle magata. Siis
ei ütlend: Teine ütlend: Kas me ise kähme,
teine, ma lähen ainult wanna nadla
nyyme, siis, teine, ma lähen wanna
ahju kuna sisse. Teised jür ka wõdaja
jäänud ela jõllema, ja nüüd teie maja
juurest maha püüdes jür jalane
sõidab wanna nadla nyyme. Mõdaja
wiskand jalle ka kuhje, ise ütlend: on
teie käind, siis wõigu joo ja wanna
nadla nyyme ka! ja on nende jama ra
ahju kuna, need narsund ja raukund
nõda kahter jür. Nende nelk pulle
pidaja aitajõõ ära ja ainult ise ei
ole rõõjand

7. õhtu nägi.

Wärnast wanna kõlja Paradoksi nõud
kulme metsa heina peigmees jõõdi wahtis,
ega kunki tulnud jõõda jääle, ka pole
karta tahtind, mõtlend: kuise ma teisa tuleb
teine rahale, mis sinu teha? Paawel hakand
sarja arjutama: Poiu olo teine, mõnne ää
teine, kolu oh teine mõnne ää teine.
Hentsel kuulnud ja ütlend mõnda ene
teise naeruse tuga, et Paawel tahe kunts
kahka mehe, ka ütlend: ollen wabanen
tahega teeb!

Õhtu poiss räägind oma isa ees: Issat
kuulsa mis ma kõnna näge ja. Issa küsind:
Mis jür wa no naeg? Poiss ütlend ma
näge wanna jõmmise isse. Issa küsind:
Kas ta ole? poiss ütlend: On meeste
poega otsas (jeesu puu) Issa ütlend:
Soh naeg, jei jõmma käiske ale.

Õhtu rokud

neist palju; Mailase rõõgud on raske
kõik, teised on jõmmad, teised wähemad
jõmmad on jõnste õõlmetega wähemad
õunaste õõlmetega need on kõõrd moodi
k wanteja ja lehesnenda jama roomalehte
moodi; aga Karwased nägite jeer ju
emmaneste kahja maa päal, pumaste
õõlmetega sawased vonnejama maapäal
sedroksed saawad seeletud ja jür jelle
wega maitse õunad resked, aga jee
seest mõõk, nenda et jüdi raiduk üles
mõtter mõõk päeva ümber keenne.
Selma rohud: Need karwased põõsal
kõõd rõngne päal ja õite õunes ehwa
ka nõnste õõnes; aga ka rõõge rauna
maa jaal, need on määrsed wõnes õunad
nõshutega jõõ aegus õõtte moodi aga
õõlmed õõa pukenedes, jüri jaab kui
kalle wõõja, aga jee seest koodi nii segane
jelle kahjaks mis pähja kuule pooles
wälja joo tseb. Mailase õõrna jawa
ka seeletud ja jee jelle jõmmes on jälle
õõse moodi jee wesi tuanse kurguks
nenda et peab üles wõtte mõõda pääva
ümber keenna, jüri nii rõõgune apudanse
jõõdaja kolme raud jelle nu ka ümber
jüri õõnes on jüri õunaste jõõdmes
jüri, wõõga püüratette nenda jama jälle
jür nestab jee õõrdne nenda et kaete
Märjaste jawad jüri püüratuse jälle
wõõga kolme raud mõõda pääva jelle
nõõja õunker ja wõõnste westi ära ja
nimitatse jee õõja peesemise nõõda
jelle kolme õõnewarbu nõõja kuulk
wälja. Jõõrdste mõõe moodi nägwad need
nii alest kuni jõõ kaenõõnd; aga jõõl nole
mõõni nõõja kuulki, need kõõd on kõik
mõõna ena teinud ja jelle wõõsil nõõjade
pel nägwad jõõnd ane, aga ilma himata,
Mailase õõrnate pesemise mood ale ka
ise jõõjõõle unnes õõtud, ja ka aitas
ka jelle õõga mõnde, nes mõõdu abi
ei jaand.